

DEMETER ARNOLD (1998) Csíkszentkirályon

DEMETER ARNOLD

Dudek Szymon emlékeiből

I.

Húgom

Az istálló oldalában megkopott golyónyomok.
Az egyik ló a ganédomb alatt, a másikat a kóborok
ették meg, kutyák, emberek, egymás harapását követték.

Éjjel, nyár derekán hallani lehetett a csűrkapu
csattanását és ugyanekkor a felkiáltó katonákat.
Fáradtan, gyűlölettel és megvetéssel érkeztek.

Kirángatták a családot a házból, majd a házat
is önmagából. Apámtól azt kérdezték, melyik lányát
ajánlja. Majd puskatussal úgy verték szájon,
hogy akkor láttam először s utoljára könnyes
szemmel szeretni...

Engem összeverték, s már csak arra ébredtem meg,
hogy két apró láb lóg a fáról, nyakában egy tábla:
az angyal visszakerült, akit elloptak a mindenség urától.

II.

Keresők és bűvészek

A vásárban meglátni valakit, mondjuk, téged,
olyan, mint két faluval arrébb lakni a gyerekkorodtól,
mert ennek a képzeletnek játszótársa nem tud a valóság lenni.

Varrógépek előtt sétálsz el, majd kezded
az elfelejtett hangú lemezek megsárgult kartonján
húzod végig. Nem választasz semmit, és pont így választasz.

Tekintetem egész az antik holmik sátráig követ,
ahol egy tükörben, mintha bárki nem nézhetne belé,
rád, megigazítod a hajad. – Eltűnni készülsz –
én pedig arra, hogy valami nem létezőt most
magammal viszek.